

TEMEL TAŞI

Ali Daşkın

Bir binanın temeline taş attın
Taşına arkalan, temel taşım ben.
Bırak kuzulasın göz bebeklerin
Yanağına düşen ılık yaşım ben.

Bir yola yollandın elinde kalem
Kavak ağaçları seni yazacak.
Ömrün defterine bir yazı yazdın
Onu ancak ölüm gelse bozacak.

Fırtına kuşunu değiştin bir an
Çılgın dalgaların konağı oldun.
Son verdin hasretin kör gemisine
Deniz mayasının yanağı oldun.

İlk önce titredi ama bir anda
Tuttuğun yol oldu, yolak olmadı.
Biraz aksattılar ayaklarını
Fakat büdremedi, çolak olmadı.

Ocağı tanıydın, ateşi duydun
Tuz saldın benliğin sıcak aşına.
Şu ay, yıldızların elinden tutup
Her an dolanacak güneş başına.

Kesme ışığını tepelerimden
Yükselsin başımız Savalan gibi.
Yazılsın aşkımız tarih taşına
Ne eğlence gibi, ne yalan gibi.
Zerdüş'ün ateşi can alan gibi...

ESKİLERİN ARDINDAN

Metin Mert

Eskiler yükünü denkleyip gitti.
Çoluk çocuk gurbet ele açıldı.
Her biri kendince birer yığitti
İplerde dizili boncuk saçıldı.

Eskiler yükünü denkleyip gitti
Pencereler küstü kapılar yasta
Telaşlı sabahlar boynunu büktü
Sevinçler kederler bakır bir tasta

Eskiler yükünü denkleyip gitti.
Kalaylı kaplara vurdu yüzleri
Acılar üstüne acı eyitti.
Hüzünlü yazlarda tırnak izleleri

Eskiler yükünü denkleyip gitti
Sürmek bir rüyaydı bağı bostanı
Ömrünce koynunda bir dağ büyüttü
Tükenmez sanılan ömür destanı

Eskiler yükünü denkleyip gitti
Boşluğu kararsız yeniler aldı
Söz ayağa düştü baş olmak bitti
Onlardan geriye masallar kaldı.